

Tétékás Nyüz

XXX. félévfolyam, 13. szám
<http://nyuz.elte.hu>

2005. május 18.
Az ELTE TTK HÖK hetilapja
<mailto:nyuz@elte.hu>

Interjú Rák Györggyel (12.)

Választási eredmények (3.)

Vita: Nemes-Nagy József és Hollósi
Miklós hozzászólása (4-6.)

Utoljára búcsúzó

Igazán rutinos olvasók már emlékezhetnek tőlem egy könnyes, szentimentális búcsúcikre – ezen mondjuk meglepődnek, mivel én is csak most néztem utána az Interneten.

Idén mondjuk elég meglepetés-szerűen ért a kihívás, hogy ismét nekem kell koordinálnom a lap működését, és meggyőződéses volt, hogy inkább a rutin, semmint a nagy ötletek fogják jellemezni ezt a pár hónapot; ami engem illet, nem is csalódtam. Ugyanakkor örülök neki, hogy sikerült olyan változásokat megindítanom, amelyek a szerkesztőség többi tagját újabb és újabb ötletek megvalósítására ösztönözték, és ha

lehet, még dinamikusabb és naprakészebb lett az újság, mint eddig volt. Külön főnyeremény számomra, hogy jelen lehettem akkor, amikor régóta dédelgetett vágyalmunk, egy, a papíros kiadástól jelentősen különböző honlap végre megvalósulhatott.

Azt hiszem, nem ok nélkül érzem azt, hogy a lap végre felkerült a térképre; az egyetemen elég gyakran hivatkoznak rá közéleti kérdésekben, sok szakmai dologról az egész magyar sajtóban mi tájékoztattunk a leg részletesebben, és a felsőoktatási törvény parlamenti vitájakor az egyik képviselő kifejezetten idézett minket.

Szeptembertől más veszi át a kormányrudat, és jelen szándékaim szerint nem tervezek több visszatérést – ha terveim mégis meghiúsulnának, ígérem, legalább a teátrális búcsúcíkket mellőzni fogom. Viszlát.

Balás Márk

Tartalomjegyzék

A választások vége.....	3
Változó súlypontok.....	4
Az ELTE TTK végnapjai?.....	5
Maradt a főszerkesztő.....	7
Utolsó tájékoztatás.....	7
Jöves-menés.....	10
Interjú Dr. Rák Györggyel.....	11
Helyvektor.....	12
Főzőcske.....	12
Négyeshatos.....	13
Itt jártunk.....	13
Lágmányosi Portrék.....	14
Mozizóna.....	15
Külszíni fejtés.....	16

Online kiadásunk tartalmából

A hagyományok

Rendkívül kimerítő tudósítás az idei Eötvös- és Pázmány-napról.

Vége a kollégiumi felvételinek

Csupor Mariann kollégiumi biztos értékelése az idei felvételi-vel kapcsolatos problémákról.

Sima ügy

A HÖÖK villámközgyűlése Péccett.

Infós állásbörze lájrt

Koszper Gábor tudósítása az Ipari Nap 2005-ről.

Kultúra

Új kiállítás nyílt az Egyetemi Könyvtárban; Mira Nair filmjének, a *Hiúság vásárának* recenziója és egy színházkritika *Szilvia a K-ról* a Radnóti Színházban.

Természet-tudomány-technika

Beszámoló az Oktatástechnika és a Tudománytörténet- és Tudományfilozófia TDK-ról, és egy cikk az újrahasznosítható energiaforrásokról.

Tétékás Nyúz, XXX. félévfolyam, 13. szám.

Kiadja az ELTE TTK Hallgatói Önkormányzat. **Felelős kiadó:** Papp Gabriella. **Főszerkesztő:** Balás Márk.

Vezetőszerkesztő: Vizeli András. **Tördelőszerkesztő:** Trychydts. **Olvasószerkesztők:** CalAir, Jo.

Rovatvezetők: **Balu** (Mozizóna, Négyeshatos), **Csabi** (Mondok egy...), **Csilla** (Külszíni fejtés), **giskard** (Kultúra), **Rika** (Természet-tudomány-technika), **So** (Lágmányosi portrék), **Trychydts** (Közélet), **Zsófi** (Főzőcske, Helyvektor).

Honlap: <http://nyuz.elte.hu>. **E-mail:** nyuz@elte.hu. **Telefon:** 372 2654, lapzárta után 209 0555/1819. **Fax:** 372 2654.

Hirdetés-szervezés: Balás Márk (30) 577 1768. **Lapzárta:** péntek 17.00. Készült a T-mart nyomdában 1300 példányban.

A Nyúz a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja.

A választások vége

Lezárultak a 2005. évi TTK HÖK képviselő választások. A másfél hétig tartó szakadatlan szavaztatás meghozta az eredményét. Az előzetesen összeírt lista kis technikai bonyodalmak miatt változott, hivatalosan a szavazópolgárok száma 4823, és a törvény szerint 25%-nak kell szavaznia, hogy a szavazás érvényes legyen. Ebben az évben a leadott szavazatok száma 1395, ebből 1388 érvényes, 7 érvénytelen, azaz a választáson a választásokra jogosultak 28,92%-a vett részt, a választás érvényes.

Meglehetősen érdekes volt ott üldögelni nap mint nap a választási bizottság tagjaként először a kémia portán, majd a Déli tömbben. Soha ennyi őszinte kritikát nem kap a Hallgatói Önkormányzat. Néha rátört az emberre egy kis depresszió, hogy ő ilyen hallgatóknak az érdekeiben akar cselekedni, de szerencsére bőven vannak olyanok, akik elismerik és tisztelik a tisztségviselőket, képviselőket erőfeszítéseit.

Az HÖK új Szervezeti és Működési Szabályzatának választási rendszere alapján azok kerülhetnek be a képviselők közé, akik a saját szakterületükön leadott szavazatok 10%-át megszerzik. Mindenhol maximum hat fő jut be a szavazatok alapján (kivéve doktoranduszok, ahol maximum három fő), illetve további tíz fő a szakterületek aktivitásának függvényében. Következzenek az idei választás eredményei:

Biológia szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 365, ebből érvényes 363, érvénytelen 2.

Földi Mátyás: 190 szavazat,

Szenes Áron: 171 szavazat,

Bencsik Anna Júlia: 167 szavazat,

Kürtösi Szilvia: 123 szavazat,

Ónodi Ferenc László: 110 szavazat,

Utczás Katinka Erzsébet: 81 szavazat.

Doktorandusz szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 32, ebből érvényes 32.

Kern Anikó: 32 szavazat.

Fizika szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 115, ebből érvényes 115.

Karcsai Balázs: 67 szavazat,

Végh Tamás: 47 szavazat,

Orbán Ádám: 38 szavazat,

Pálszabó Krisztián: 38 szavazat,

Tatár Ágoston: 30 szavazat,

Kasza Tamás: 25 szavazat.

Kémia szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 166, ebből érvényes 165, érvénytelen 1.

Fazekas Tímea: 75 szavazat,

Tóth János: 73 szavazat,

Körmöczy Judit: 73 szavazat,

Németh Dávid András: 51 szavazat.

Környezettudomány szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 406, ebből érvényes 405, érvénytelen 1.

Mészáros Csaba: 187 szavazat,

Papp Gabriella: 137 szavazat,

Bosnyák Norbert: 132 szavazat,

Rekop György: 128 szavazat,

Seres Alexandra: 118 szavazat,

Ernhoffer Anna: 66 szavazat,

Németh Péter: 60 szavazat*,

Szász Péter: 55 szavazat*,

Sudár István Ákos: 54 szavazat*,

Bozóki Kálmán: 49 szavazat*.

* A jelölt a tíz kiosztandó hely egyikén került be.

Matematika szakterület:

Beérkezett szavazatok száma: 310, ebből érvényes 307, érvénytelen 3.

Újváry Angelika: 181 szavazat,

Sági Orsolya: 144 szavazat,

Csupor Mariann: 142 szavazat,

Palkó Tamás Attila: 123 szavazat,

Szilágyi Zoltán: 91 szavazat,

Nagy Katalin: 66 szavazat,

Bölcsöldi Anna: 53 szavazat*,

Ferenczfői Zoltán: 52 szavazat*,

Ferenci László Benjámín: 51 szavazat*,

Geleji János: 48 szavazat*,

Monoki Sándor: 44 szavazat*,

Mischinger Péter: 39 szavazat*.

* A jelölt a tíz kiosztandó hely egyikén került be.

A szakterületi aktivitás szerint kiosztható képviselői helyek elosztása az új SZMSZ elvei alapján a következő (a többi szakterületen nem volt több jelölt, így ők ebben a részben már nem számítanak). Az alábbi táblázatban a nagyobbtól a kisebb számig haladva az a szakterület kap újabb helyet, amelyik oszlopában a következő legnagyobb szám szerepel.

	Körny.	Matematika
részv. arány	38,87	28,75
arány/2	19,44	14,38
arány/3	12,96	9,58
arány/4	9,72	7,19
arány/5	7,77	5,75
arány/6	6,48	4,79
arány/7	5,55	4,11
arány/8	4,86	3,59
arány/9	4,32	3,19
arány/10	3,89	2,88

Remélhetőleg az elkövetkezőkben a szakterületek, és velük együtt a hallgatók aktivitása soha nem látott mértékben emelkedni fog.

A választási bizottság kiosztott három darab, egyenként 5000 forint értékű vásárlási utalványt, amelyet a Hallgatói Boltban lehet levásárolni. A szerencsés nyertesek meglepetésére mind biológus hallgatók: Szabó Vanda, Gulyás Judit és Mórotz Gábor Miklós.

Vizeli András

Változó súlypontok

Hozzászólás a kari struktúra átalakításához

A 8. számunkban megjelent vitaindítóhoz ezen a héten Nemes-Nagy Józsefnek, a Földrajz Tanszékcsoport vezetőjének és Hollósi Miklósnak, a Professzori Tanács elnökének hozzászólását olvashatjátok.

Megegyezően többek véleményével úgy gondolom, hogy a készülő kari szervezeti átalakulás, horderejét tekintve csak a kar megalakításának jelentőségéhez mérhető. Olyan új szervezeti rend látszik kialakulni, ami mind az irányítási szintek, mind a szakterületek viszonyát megváltoztatja. Mindez ráadásul egyidejűleg zajlik a felsőoktatás irányítási rendszerének radikális átalakításával és egy messze ható tanügyi reformmal (bolognai folyamat). Ez óvatosságra – ha nem is halogatásra – int a folyamat ütemét illetően. Egy elhamarkodott, alapvető részleteiben nem végiggondolt átalakítás sok mindent hozhat magával, csak nem nagyobb stabilitást, vonzerőt és pénzügyi biztonságot.

Mint minden nagy szervezetben, így a TTK-n is (amelynek vezető országos oktatási és tudományos pozíciói nem megkérdőjelezhetők) összefonódik a valóságos, teljesítményalapú értékörzés igénye az érdekvezérelt, itt-ott önelégült szakmai magabiztossággal. Sokszor nagyon nehéz szembeülni a változó társadalmi környezettel, ami megrögzült szerkezeteket kérdőjelez meg. De épp a biztos érték alap adhatja meg az aktív válasz lehetőségét mindezekre: új képzési és kutatási irányok megteremtésével, a kapcsolati háló befolyozásával, az „elit”- és a „tömeg”-képzés lehetőség szerinti összekapcsolásával, s nem egyoldalú szembeállításával. Ezeket a lépéseket magunknak kell megtennünk, még ha természetes is, hogy önmagunkat nem vagyunk képesek a „hajunknál fogva” kihúzni az elfogadhatatlan alulfinanszírozottság mocsarából.

Bár a megfogalmazódó elképzelések között viszonylag kis hangsúlyt

kap, látni kell azt, hogy a szervezeti átalakítás kulcsmomentuma, az intézetesítés, alapvetően érinti a Kar, mint a szakterületeket átfogó stratégiai irányítási szint szerepét. A kar-intézet viszony, a hatásköri, funkcionális munkamegosztás (vagy ami talán még neuralgikusabb, a rendelkezésre álló szűkös pénzeszközök feletti kompetenciák arányainak meghatározása) a „belső reform” egyik kulcskérdése. Jómagam nem pártolnék olyan átalakítást, ami a kari irányítást kiüresíti, munkaigényes adminisztratív funkciók ellátására szorítja vissza. A „gyenge” kar az egyetemirányítás oldaláról látszólag mozgástér-növelő (főként, ha egy széthúzó egységekből álló intézeti rend lép a helyébe), hosszú távon azonban szétveri az egész rendszert. Ezt, gondolom, kevesen szeretnék. Én semmiképp.

Hasonlóképp alapjaiban érintik az elképzelések a tanszékek hatásköreit, feladatait. Elfogadhatatlan az olyan átalakítás, ami a tanszékekre csak a „munkát” hagyja, érdemi mozgástér nélkül. A tanszéki struktúra átalakítható, az elaprózottság csökkenthető, az adminisztráció hatékonyabb szervezeti keretbe illeszthető, de az oktatási-tartalmi kompetenciák alapelemei a tanszékeknél kell, hogy maradjanak. Az amerikai és német mintákat követő professzúra-rendszer – ahol ezt a szakterületek kezdeményezik – létrehozható lehet, de szerintem nálunk nem a tanszékek helyett, hanem legfeljebb mellett. Ez a forma (ami hazánkban még nem szabályozott, hagyomány nélküli) akkor és ott működik jól, ahol (egyebek mellett) egy élénk intézményközi és földrajzi mobilitás lehetősége áll a háttérben. Erről Magyarországon szó sincs (ingázó professzorokkal vannak

tele vannak az intercityk, de az egyetemváltásokra – mivel a visszautak zártak – szinte nincs is példa).

Az átalakítás természetesen új feszültségeket, érdekellentéteket is hozhat. Ezeket csökkentendő azt mindenképp el kellene kerülni, hogy bármely nagyobb csoportra, területre ráerőltessünk egy bizonytalan hatáskörű új struktúrát. Az átfogó egyetemi szabályozáson belül az egyes szakterületeknek meg kell adni a lehetőséget, hogy szervezeti rendjüket (intézeti, intézeten belüli működésüket) sajátos feltételeiknek megfelelően szabályozhassák. A megfontolt átalakítás nyilvánvaló hallgatói érdek is. A felbolydult, elbizonytalanított oktatói-munkatársi kör frusztrációjának „levéből” a hallgatóknak is jutna innivaló. (Ezt a létszükségletet – gondolom – a mai hallgatóság sem az egyetem falai között kívánja kielégíteni, pótlandó a Lágymányos-környéki kocsmahiányt.)

Az átalakítás nehézségekkel jár. Ezek főbb momentumait minden szakterület – a maga nyilvánvaló érdekei és értékei mellett – végiggondolja, esetenként megszenvedti. (Mivel a földrajz a leginkább alulfinanszírozott szakterület, bennünket a romboló elbocsátási hullám még elkerült. Azoktól a kollégáktól, akiket az elmúlt harminc évben státuszok híján nem tudtunk felvenni, most nem kellett megválnunk.) Az elmúlt napokban a geográfusok munkaértekezleten és tanszékcsoportos tanácsülésen, a legszélesebb munkatársi körben, a szakmailag legközelebb álló tanszékcsoportok véleményét is megismerve állást foglaltak a maguk lehetséges helyéről és szerepéről a formálódni látszó új szervezeti rendszerben. Döntő egyetértéssel elfogadott állásfoglalásunk szerint a földrajz szakterület (ma közel 800 hallgató kapcsolódik ide) a maga jövőjét az új kari struktúrában önálló intézeti formában (ELTE TTK Földrajzi Intézet) képzele el, aminek alapját a mai tanszékcsoport tanszékei képezik. Az új feladatokhoz illeszkedő belső szervezeti korrekciókat a megfelelő időben készek és képesek vagyunk végrehajtani. Meggyőződésünk, hogy legjobban ez a szervezeti keret biztosíthatja

a jövőben az alapképzésben önálló bemenetet képező földrajz alapszakon a színvonalas oktatómunkát, az erre épülő mesterképzés stabilitását, a hatékony működést és gazdálkodást, tarthatja meg a szak nagy beiskolázási vonzását. Mindez egyetemi és kari érdek is. Úgy véljük, hogy az intézeti önállóságot megalapozza – 135 éves egyetemi tradícióinkon túlmenően – elmúlt évtizedes munkánk minden

momentuma (mindenek előtt a nagyvonzerejű, országosan is elismert, piacképes geográfus szak létrehozása és vitele, fegyelmezett pénzügyi gazdálkodásunk, tudományos aktivitásunk). Mindennek biztos szakmai bázisa a geográfia egyedi karaktere (szétválaszthatatlan természet-és társadalomtudományi dualitása), a regionalitás felértékelődése, az integrációs folyamat, a természeti

és épített környezet értékei megőrzésének erősödő társadalmi igénye. Bizton kijelenthetjük egyben, hogy a Földrajzi Intézet szakmai közössége mind az oktatási folyamatban, mind a tudományos kutatásokban nyitott, és kész lesz a rokonterületekkel és a külső partnerekkel való egyenrangú együttműködésre.

Nemes Nagy József,
egyetemi tanár

Az ELTE TTK végnapjai?

A II. világháború és 1956 következtében a Kar személyi állományában jelentős változások mentek végbe a 90-es években. A vezető oktatók közül sokan elérték a nyugdíjkorhatárt. Néhány nyugodt évre lett volna szükség az oktatói állomány felfrissítéséhez és az oktatási szerkezet átalakításához. Ehelyett a magyar felsőoktatás (és így a Kar is) Bokros Lajostól megkapta az első nagy pofont. Az elbocsátási kampányt még túl lehetett élni kisebb sérülésekkel, bár az egyetemi nyugdíjazási korhatár váratlan és a szokásokhoz nem igazodó lecsökkentése sok aktív docens és professzor kollégát igencsak kellemetlenül érintett, hiszen úgy gondolták, hogy megadatik még nekik néhány nyugodt év arra, hogy lezárják tudományos és oktatói tevékenységüket, a nyugdíjazás kellemetlen (gyakran megrázó) anyagi következményeiről nem is beszélve.

Egy jellemző példa. E sorok írója 1993-ban vette át a TTK Szerves Kémiai Tanszékének vezetését. A Tanszék a Bokros-csomag következtében egy professzor, egy docens és egy adjunktus munkatársát veszítette el. Betegség és egyéb okok miatt távozott további két aktív professzor és két docens. A tanszékvezetőre hárult az a feladat, hogy gondoskodjon az 1991-ben elhunyt Kajtár Mártonnal és a 2002-ben nyugállományba vonult Furka Árpáddal együtt őt (!) egyetemi tanár és három docens pótlásáról és ezzel együtt a Tanszék oktatási és kutatási tevékenységének radikális átszervezéséről.

A Kar infrastrukturális helyzetét jelentős mértékben javította a TTK déli épületének átadása 2000 után. De már tornyosultak a viharfelhők. A csökkenő hallgatói létszám és az egyre kedvezőtlenebbé váló hallgató-oktató arány valamint az Informatika Kar kiválása katasztrofális helyzetbe hozta a TTK-t. Az oktatás – a népszerű biológus és földrajz területektől eltekintve – alulfinanszírozott. Egyre kevésbé népszerű társadalmi szinten a fizika és a kémia. Hála a média hozzá nem értő és felelőtlen hozzáállásának a fizikát beárnyékolja az atom- és hidrogénbomba, valamint Csernobil radioaktív felhője, a kémiát pedig a növekvő környezet-szennyezés. Jellemző, hogy az NMR (a mágneses magrezonancia spektroszkópia) legnagyobb gyakorlati, orvosdiagnosztikai sikerét jelentő NMR tomográfia nevéből az N betűt (nuclear) üzleti megfontolások miatt kivették, így a módszer neve MRI lett, aminek jelentése már csak magnetic resonance image. Ami a kémiát illeti, ott maga a „kémia” szó vált szalonképtelenné, lassan „molekuláris tudományokról” beszélünk, és a kémiai tanszékek nevét világszerte átkeresztelik (pl. „Department of Molecular Sciences”).

És ezzel eljutottunk a „bio” előtaghoz. A 21. század első évtizedének legnagyobb sztárja vitathatatlanul a géntechnológia, vagyis a rekombináns DNS technika alkalmazásán nyugvó új tudományágak összessége. Köszönhető mindez a humán genom program látványos sikerének és az új orvosi, biológiai és mezőgazdasági alkalmazási területek elméleti és gyakorlati szempontból egyaránt forradalmi jelentőségének. Kémikusként nem szeretném lebecsülni

a számítástechnika és informatika óriási tudományos sikerét, elméleti és gyakorlati értékét, nem beszélve e két terület kiemelkedő társadalmi hatásáról. De úgy gondolom, hogy a géntechnológia mégis valami más: megértjük végre biológiai tervrajzunkat és ennek birtokában tudunk majd gyógyítani és átalakítani biológiai környezetünket. Az a véleményem, hogy a természettudományi karokon minden adott a modern biológia és kémia oktatásához, ezért a természettudományos képzés egészének megfelelő támogatása nem csak egyetemi, hanem gazdasági és társadalmi érdek is.

De térjünk vissza a TTK bajaihoz! Az egyetemi tanács hírhedt döntése kimondta az ítéletet: a Kar nem számíthat már a mamut-egyetem megértésére és anyagi szolidaritására. Radikális műtetre van szükség, csökkenteni kell a létszámot, mivel a bérjellegű kifizetések viszik el a normatíva arányában a TTK-ra jutó állami támogatás csaknem egészét. (Az infrastruktúra, vagyis a két lánymányosi épület és a TTK járulékos egységeinek fenntartása is óriási összegeket emészt fel, de ez egy másik költségvetési tétel, nem is beszélve arról, hogy a két épület ma már két másik kart is befogad.) Az intézkedések első fázisa drasztikus létszámleépítés foganatosítását jelentette. A TTK munkavállalóinak (oktatók, adminisztrátorok, segédszemélyzet) 750 főt meghaladó létszáma mintegy 120 fővel csökkent. De a hírek szerint további létszámcökkentésre is szükség lesz, ami már túllépi a szakmai tűrőképesség határait.

A TTK struktúrája vitathatatlanul elavult, valamilyen furcsa keveréke a porosz, a szovjet és az amerikai egye-

temi rendszernek. Az utóbbi elsősorban a tudomány pályázati támogatásában érezteti hatását. A baj csak az, hogy Magyarországon az OTKA és egyéb pályázati pénzek megszerzése óriási szellemi és papírmunkát igényel, miközben a támogatás (az elvonásokat is figyelembe véve) nyugati valutánemekre átszámítva alig éri el az USA és az EU-s pályázati támogatások 10%-át.

Csapdahelyzet. Mit tehet a TTK azért, hogy biztosítsa az oktatás és kutatás színvonalát? Vagy hogy egyáltalán képes legyen természettudományos tárgyak oktatására?

A következő lehetőségek kínálóknak:

– További elbocsátások. Megítélésünk szerint az oktatók és a segédszemélyzet létszáma elérte a kritikus alsó határt, ami alatt nem működtethető szakszerűen és biztonságosan a gyakorlati képzéshez szervesen hozzátartozó laborok, műszerek és berendezések.

– Strukturális átalakítások. Nem vitás, hogy a szakterületeken túl sok a tanszék – ahogy az ELTE-n is túl sok a kar. A tanszékek megszüntetése és intézetek kialakítása azonban csak tüneti kezelés. Az igazi megoldás olyan új típusú, komplex intézetek létrehozása lenne, amelyekhez egy adott tudományterület korszerű művelésé-

hez és oktatásához szükséges tanszékek, vagy tanszéken belüli kutatási egységek tartoznának. Szerveződhetne pl. egy „Biomolekuláris Intézet”, amely magába foglalná a Szerves Kémia, Biokémia és más biológiai egységek mellett a bioinformatikát is. Így lehetőség nyílna a hatékony K+F kutatásokra, egy csapatba tömörítve az adatfeldolgozást, a biológiai tesztek és kémiai szerkezetanalízist végzőket azokkal, akik új gyógyszerhatóanyagokat, mezőgazdasági vegyszereket képesek tervezni és előállítani. De létrejöhetne Környezettudományi Intézet, Anyagtudományi Intézet és más intézetek is. (A B.Sc./M.Sc. rendszer bevezetése és az Intézményi Tanács létrehozása nem old meg semmit, csak tovább növeli a káoszt és bizonytalanságot.

– Több pénz. Elődöm a Szerves Tanszéken 1993-ban 1,6 Mft évi dologi keresettel rendelkezett. Büszkén jelenthetem, hogy én 2005-ben gyakorlatilag már 0 Ft-ból kell, hogy oktassak. OTKA-tól és egyéb pályázati pénzekből még el lehet lopni annyit (nem túlzás, az OTKA a törvényt értelmében nem az alapoktatást, hanem a kutatást támogatja), amennyiből vegyszereket lehet venni, de több száz lombik, védőkesztyű, védőszemüveg stb. beszerzése félvényként már biztosan szemet szúrna. (Főleg, ha betar-

tanánk az EU ajánlásait a munka- és környezetvédelem területén is!) A TTK hallgatói normatívája képtelenül alacsony. Azt hiszem, nem igényel bizonyítást, hogy egy biológus vagy vegyész képzése többbe kerül, mint mondjuk egy szociológusé.

Ezt az írást a keserűség és a kilátástalanság motiválta. Szerző 1965-ben végzett a TTK vegyész szakán, még tanult az egyetemen marxista filozófiát, politikai gazdaságtant és tudományos szocializmust. Megismerkedett a „felépítmény” fogalmával is (bár emlékei szerint ez a kifejezés Hegel filozófiájában jelenik meg először), és szerző olvasatában a nemdologi, nem-termelő ágazatokat és az ott tevékenykedőket jelenti. A természettudományi karok és műegyetemek azok az oktatási (és természetesen kutatási) egységek, ahol el lehet sajátítani a felhasználható, eladható vagyis piacképes javak (félreértés ne essék, ide sorolom az „információt” is) előállításához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket. A 21. század első évtizedében abszurdnak, gazdasági és politikai szempontból egyaránt bűnösnek tartom a természettudományos, mérnöki képzéssel foglalkozó karok és műhelyek feláldozását, elpusztítását...

Dr. Hollósi Miklós

Csapó II.

Április 27-én 14 órai kezdettel újra ülésezett a kar Struktúra Bizottsága, mely már egy kari előterjesztést is tárgyalhatott. A javaslat a tanszékcsoporthoz vezetőket által előzetesen elküldött vélemények alapján állt össze, azonban az egységes álláspont kialakítása még várat magára.

A kari vezetés által kidolgozott javaslat a kar szerkezetének átalakítására több alternatívát is tartalmazott. Abban teljes a konszenzus, hogy az esetleges szerkezetváltásra a jelenleg hatályos jogszabályok, egyetemi szabályzatok, és ne a még ez ideig el nem fogadott új Felsőoktatási Törvény alapján kerüljön sor.

A megoldások között továbbra is felmerül a javaslatban a jelenlegi struk-

túra, a tanszékcsoporthoz (tszcs) megtartásának lehetősége, ugyanakkor az ülésen felszólalt tanszékcsoporthoz vezetőket szorgalmazták az intézetesítést. Ellenben megoszlanak a vélemények az intézetek számát és azok belső felépítését illetően. Az eddig vázolt elképzelés szerint öt vagy hat intézet lenne: mindenképpen megalakulna a Biológiai, Kémiai, Matematikai, Fizikai és Földtudományi Intézet. Hogy a jelenlegi Földrajz Tanszékcsoporthoz önálló intézet lesz-e vagy beolvad a Földtudományi Intézetbe, még kérdéses. Az érintett szervezeti egység az önálló intézeti létet preferálja, de a Geológiai és a Környezetfizikai Tanszékcsoporthoz összeolvadást támogatja. Továbbra is eltérőek a vélemények arról, hogy legyenek-e az intézeteken belül tanszékek, és ha igen, mennyi legyen a számuk. Abban mindenki egyetért, hogy egységesen kell a karon megva-

lósítani az intézeti struktúra teljes kialakítását, különös tekintettel a tanszékek számára, méretére és az adminisztratív tevékenység megszervezésére.

Mindenképpen szükséges lenne egy egyetemi szinten kidolgozott elképzelés az intézetek felépítéséről, jog- és hatásköréről, működéséről.

Teljes konszenzus alakult ki abban, hogy lehetőleg minden ésszerű változtatást a karnak kell kezdeményeznie, és nem lenne szerencsés, ha újfent az egyetem erőltetné ránk az akarátát. A bizottság nem tartja célszerűnek a rektor által preferált professzúrák kialakítását. Véleménye szerint ugyanis az intézeteknek elsősorban oktatás- és nem kutatásszervezési feladatokat kell megoldaniuk; erre pedig a professzúrák – a bizottság álláspontja szerint – kevésbé alkalmasak, mint a jelenlegi tanszékek.

Papp Gabriella

Maradt a főszerkesztő

Balás Márk, a *Tétékás Nyúz* főszerkesztője május 4-én beadta a lemondását, ezért Papp Gabriella, a HÖK elnöke május 9-re rendkívüli közgyűlést hívott össze, hogy a képviselők megtárgyalhassák a kérdést. Az ügy súlyossága ellenére nem sokan tisztelték meg az eseményt jelenlétükkel, a határozatképesség határán egyensúlyozott az ülés.

Az ülés kezdetén Balás Márk kérte a közgyűlést, hogy ne fogadja el a lemondását, mivel mindössze ennek az ülésnek az összehívását kívánta elérni, hogy a képviselők tudjanak arról, hogy Végh Tamás, a szociális elnökhelyettes munkájával milyen kifogásai vannak.

A legsúlyosabb probléma, hogy a főszerkesztő, mint a HÖK egy tisztviselője nem kapott ösztöndíjat február óta, pedig ez a Szervezeti és Működési Szabályzatban van rögzítve, ergo az elnökhelyettes nem teljesítette a kötelességét. Emiatt Balás Márk több kényelmetlenséget is kénytelen volt elszenvedni, öneltartó volta miatt nem mindegy, hogy kap-e pénzt, avagy nem. Hasonlóan a *Nyúz* szerkesztősége se kapott pénzt a munkájáért, március óta nem történt kiutalások.

Végh Tamás nem volt jelen az ülésen, mert éppen órája volt, így nem tudott szóban válaszolni, illetve magyarázatot adni a mulasztásokra, azonban az ülésre készített egy leírást arról, hogy milyenek voltak az ő szemszögéből az események, mik okoztak fennakadást. Például figyelmetlenségéből a főszerkesztő

lemaradt a listáról, és néha azért tétovázott, mert sokáig nem kapott teljesen korrekt hallgatói listákat. Olyan, tőle teljesen független dolgok miatt is késtek a kiutalások, mint a kari informatikus majd kéthetes betegsége márciusban, illetve az általánosan lassú kari/egyetemi ügyintézés.

A napirendi pontban döntenie kellett a közgyűlésnek, Balás Márk lemondását kilenc nem és négy tartózkodás mellett a közgyűlés nem fogadta el.

A szociális elnökhelyettes beszámolóját már az előző, rendes közgyűlés se fogadta el, a következő választmány viszont igen.

A főszerkesztő ösztöndíja viszont azóta megjelent az ETR-ben, és a cikk megjelenésének idejében már számlára is került.

Vizi

Utolsó tájékoztatás

Újra eljött legtöbbünk életének legmeghatározóbb, félévente visszatérő élménye, a vizsgaidőszak. Ennek öröme a szokásos fontosabb tudnivalókat ismertetném.

Azon már senki sem csodálkozik, hogy csak és kizárólag a vizsgaidőszak hét hetében lehet vizsgázni. A vizsgán való részvétel feltétele szükség esetén a személyazonosság arra alkalmas okirattal történő igazolása. Írásbeli vizsgán az oktató jogosult a dolgozatok beadása előtt ellenőrizni a résztvevők személyazonosságát.

Ebben az évben már volt vele probléma, hogy oktatók nem vették figyelembe a következő szabályt, miszerint a vizsgaalkalmak számát (utóvizsgák nélkül) úgy kell megállapítani, hogy az összesített maximált létszám elérje a kurzust felvett hallgatók létszámának 120%-át. A vizsgaidőszak 1-3. és 4-6. hetében azonos számú vizsgaidőpontot kell biztosítani. Ettől csak a hallgatók hozzájárulásával lehet eltérni.

A kurzus vezetője egyes vizsgaidőpontokat utóvizsga-időpontként jelölhet meg, de köteles a vizsgaidőszak utolsó előtti hetéig sikertelen vizsgát

tett hallgatók számára utóvizsga-időpontot biztosítani a vizsgaidőszak utolsó hetében. A vizsgaidőpontokkal kapcsolatos, a hallgatók és a kurzus vezetője közti vita esetén a szakért felelős oktatási szervezeti egység vezetőjéhez lehet fordulni.

A hallgató ugyanabban a vizsgaidőszakban egy kurzusból – a vizsgahalasztás kivételével – legfeljebb két alkalommal jelentkezhet vizsgázni. Adott szakján végzett tanulmányai során legfeljebb négy alkalommal a vizsgajelentkezések száma három lehet.

Egy tárgyból az adott vizsgaidőszakban a vizsgát legfeljebb kétszer lehet elhalasztani: legkésőbb a vizsga megkezdése előtt 36 órával, azonban vizsgahalasztás miatt újabb vizsgaidőpontot biztosítani nem kötelező.

Elégtelen vizsga megismétlésére az utóvizsgadíj (először 500 forint, a második és minden további alkalom 1000 forint) befizetését az Ügyfélfogadó Térben kell bejegyeztetni a lecke-könyvbe.

Ha a vizsgaidőszak utolsó hetében kiírt vizsgára a megadott maximált létszámnál többen jelentkeznek, akkor az utolsó héten az adott tárgyból utóvizsgázó – maximált létszámon felüli – hallgatók számára újabb vizsgaalkal-

mat kell biztosítani. Erre az új időpontra csak azok az utóvizsgára kötelezett hallgatók jelentkezhetnek, akik jelentkezését a korábbi vizsgaidőpontra a megállapított maximált létszám miatt nem lehetett elfogadni.

Utóvizsga esetén a hallgató legkésőbb a vizsgát, illetve a vizsga eredményének kihirdetését követő hét munkanapon belül (de legkésőbb a vizsgaidőszak hatodik hetének harmadik munkanapjáig) írásban kérheti a tanegységért felelős oktatási szervezeti egység vezetőjétől, hogy vizsgáját bizottság előtt tehesse le. Az oktatási szervezeti egység vezetője köteles biztosítani ezt a lehetőséget. A kari szabályzat garantálja a második utóvizsga lehetőségét, ezt bizottság előtt kötelező letenni.

A szóbeli vizsgák az egyetem oktatói és hallgatói számára – a vizsgáztatás helyszíne megszabta keretek között – nyilvánosak, ezt csak a hallgatók kérésére lehet korlátozni.

Az összes vizsgátok befejezése után a lecke-könyveteket haladéktalanul adjátok le a Tanulmányi Osztály illetékes előadójánál!

A már bevett gyakorlat szerint ebben a vizsgaidőszakban is kell előzetesen jelentkezni a következő félév kurzusaira.

Vizeli András
tanulmányi elnökhelyettes

Legendás lények az Egyetemi Könyvtárban

Május 9. és június 3. között két kiállítás is megtekinthető az Egyetemi Könyvtár aulájában. Kemény Zsuzsa *Homo Pictus* című olajfestmény-sorozata mellett a Mózner Anna – Horváth Ágota alkotócsoport *Legendás lények* című képeinek adott helyet az Egyetemi Könyvtár.

A kiállítás ingyenesen látogatható, szeretettel várnak minden érdeklődőt.

Hali!

A Hallgatói Iroda ebben a félévben is a lehetőségek tárházát kínálja.

Bele lehet olvasni a legfrissebb National Geographic-ba, más karok újságjaiba; hozzá lehet jutni mindenféle aktuális ösztöndíjas papírhoz; vannak kiváló állapotban lévő használt jegyzeteink baráti áron; lehet akármilyen problémával fordulni az irodavezetőkhez; tanítványt, albérletet hirdetni, keresni; jegyzetbónokat átvenni; előfizetni a Tétékás Nyúzra; Külszíni fejtés megoldásért csokit átvenni; színházjegyet venni; panaszkodni; érdeklődni a HÖK iránt; zabot hegyezni; malmozni; papírrepülőt hajtogatni stb.

Itt minden kérdésedre választ kaphatsz!

A Hali vizsgaidőszakban kedd és csütörtök 9-12 és 13-15 óráig lesz nyitva.

ELTE TTK HALLGATÓI KÖNYVESBOLT

Kínálatunkból: tankönyvek, jegyzetek, nyelvkönyvek, szótárak, informatikai szakkönyvek, útikönyvek, térképek, papír-írószer, CD-ROM, hátizsákok, hálózsákok...

Minden, Magyarországon forgalmazott könyv megrendelhető, és egy héten belül átvehető!

Ha természettudománnyal, módszertannal, pedagógiával, pszichológiával, vagy nyelvtanulással kapcsolatos, akkor jegyzetbónért is meg lehet venni!

**JEGYZETBÓNÉRT BÁRMILYEN, AZ ELTE TTK-N IGÉNYBE VEHETŐ
KÉPZÉSHEZ TARTOZÓ KÖNYVET MEGKAPHATSZ!
RENDELÉST FELVESZÜNK!**

Olvasd egész nyáron a *Nyúz* internetes kiadását!
<http://nyuz.elte.hu>

Gyere a Cserhátba a Zergékkel!

Teljesen kikészülsz az utolsó zh-írásoktól? Nyakadon a vizsgaidőszak? Napok óta fájó fejjel a könyveid előtt görnyedsz, miközben odakint hétágra süt a nap? Kellene már egy kis kikapcsolódás a friss tavaszi levegőn? Akkor hát mire vársz? Gyere velünk, frissüljünk föl együtt egy kis tavaszi kiránduláson!

Tervezett útvonal:

(Hosszabb/rövidebb változat, hogy annyit mehessünk, amennyi épp jól esik mindenkinek!)

A túra időpontja: 2005. május 21. szombat.

Az Országos Kéktúra 18. szakaszának résztávjából teszünk meg két vagy három kisebb szakaszt.

Hosszabb változat: Katalinpuszta – Romhány, táv: 29,2 km, szintkülönbség: 930 m, tervezett menetidő: 8 óra 20 perc.

Rövidebb változat: Katalinpuszta – Felsőpetény, táv: 20,7 km, szintkülönbség: 700 m, tervezett menetidő: 5 óra 50 perc.

Találkozás: 07.30-kor Budapest, Nyugati Pályaudvaron a Szobra induló vonat végénél.

Érkezés: 20.20-kor Budapest, Árpád-híd/18.05-kor Újpest Városkapu.

Útiköltség: 365/326 Ft

Hozz magaddal feltétlenül alap kiránduló felszerelést (ruhák, élelem, egyebek, szerintem tudja mindenki), kellő igazolványaidat, némi költőpénzt, akinek van, Kéktúra füzetet, ha gondolod, pokrócot, plédet a sütkérezéshez, daloskönyvet, gitárt (ha vállalod, hogy ezzel mászod meg a Naszályt). Természetesen barátot, barátnőt, kishugit stb. Ja, és jókedvet, vidámságot!

Tehát: Mindenkit szeretettel várunk!

Infók: Törley Gábor (20) 432 4726

Pálszabó Krisztián (20) 332 5220

<http://kergezerge.ini.hu>

Jövés-menés

Egyetemi tanács

Ebben a félévben utoljára olvashattok egyetemi tanács beszámolót. A május 9-i alkalom bizonyos értelemben igen sokban különbözött a hagyományostól; az ülésen ugyanis a gazdasági főigazgató felmentése is téma volt.

A legutóbbi – májusi – egyetemi tanácsi ülést egy nagyon kellemes témával indíthattuk, ugyanis egyetemi tanári posztokra történő kinevezésekről volt szó elsőként. Ami a TTK-t érinti, az Gilányi Tibor, Vattay Gábor, Elekes György és Kovács Zoltán kinevezése (a rend kedvéért: az egyetemi tanács javasol, de a köztársasági elnök fogja az említett személyeket kinevezni augusztus huszadikán – az et ajánlása alapján), de talán azt is sokan örömmel fogadják, hogy Mérő László is egyetemi tanárként kezdi meg a következő tanévet. Sajnos azt is meg kell említeni, hogy Haas János is benyújtott egy pályázatot egyetemi tanári állásra, de pénzügyi okokból nem tudták azt elfogadni (az MTA-val közösen garantálták volna a fizetését, de mivel az MTA visszalépett, nem volt az egyetemnek kerete arra, hogy még egy tanári állást vállaljon).

A nap legizgalmasabb pontja az volt, hogy Klinghammer István rektor kezdeményezte Rák György gazdasági főigazgató hivatalából történő felmentését, arra hivatkozva, hogy ne kelljen a gazdasági főigazgató napi teendőivel foglalkoznia, ugyanis a gazdasági tevékenység reorganizációjával bízná meg, rektori tanácsadói minőségben. Mindezt az egyetemi tanácsot megelőző hétvégén döntötte el a rektor, így rendkívüli napirendi pontként tárgyalta az ügyet a tanács. A gazdasági főigazgató nem értette a váltás okát, ugyanis ő úgy érezte, a két funkció egyszerre és csakis egyszerre látható el. Kiemelte, hogy talán nem népszerű az egyetemi vezetésnél, mert megszorító intézkedései radikálisak voltak, ezeket azonban a jelen

helyzetben szükségesnek ítélte, és semmilyen döntését nem érzi helytelennek. Főként, mivel mögötte áll egy gazdasági bizottság, amelynek tagjait a karok delegálják, és amely minden döntését megtárgyalja. A további vitában többen kiemelték, hogy jelen helyzetben, bár nem értenek egyet a főigazgató felmentésével, mégis meg fogják szavazni, mert a rektor és a gazdasági főigazgató közötti viszony megrendült, így kettejük további eredményes kooperációját nem látják biztosítottak. Végül 21-9 arányban az egyetemi tanács megszavazta a főigazgató felmentését.

A tanács a TTK kérésére a főiskolai biológia tanári szakot megszüntette, az IK kérésére pedig a programtervező matematikus mester szak létesítéséről is döntött. Ez utóbbi így az első mester szak, amelyet bevezethetnek Magyarországon, az ország összes résztvevő egyetemének egyetértésével. Szavazott még a tanács a maradványokról, valamint a többciklusú képzések indításával kapcsolatos szabályzatok módosításáról is döntés született.

Az Oktatói Munka Hallgatói Véleményezésének rendjét is módosította a tanács. A februári és márciusi OHÜB üléseken már esett szó a módosításokról, majd a május 5-i ülésen megszövegezték a változtatási javaslatokat, melyeket az egyetemi tanács elé tártak. Ezek értelmében a szabályzatban is meg kell határozni az elektronikus véleményezés rendjét; egy minimum kérdőívet kell megalkotni, amelyre a kari kérdőívek épülhetnek; a lehető legnagyobb nyilvánosság elé kell tárnai az eredményeket, és a hallgatókat meg kell próbálni rávenni a

kérdőívek kitöltésére. A négy közül csak a nyilvánosság kérdésével kapcsolatban voltak viták, ugyanis az oktatók nem látták biztosítottak, hogy csak az illetékesek fognak hozzáférti az eredményekhez. Végül a tanács megszavazta a módosító javaslatokat azzal a kitételrel, hogy az OHÜB gondoskodik megfelelő – és nem kötelezően alkalmazandó – minimumkérdőívekről, a finanszírozást ebben a félévben a karok oldják meg, később azonban központosítottnak fogják finanszírozni és a nyilvánosság kérdését is ők tisztázzák majd.

Az Egyetemi Térítési és Juttatási Szabályzat módosítását már könnyebben elfogadta a tanács, melynek értelmében négyről hat százalékra emelkedik a hallgatói normatíva központosított kerete (azaz a normatíva hat százalékát központosítják). Ennek következtében a párhuzamos képzés kompenzációját jelentős mértékben megnövelhetik, valamint az első beiratkozási támogatás összege is emelkedhet.

Az egyetemi tanácsban a TTK beszámolóját is tárgyalták, melyből kiderült, hogy milyen klassz is a karunk: oktatóink 87%-a szerzett tudományos fokozatot, 1200-1600 publikációt közölnek évente, csak sajnos a hallgatók száma csökken évről évre.

Az ELTE Kollégium Szervezeti és Működési Szabályzatát is elfogadta végre a tanács, így van központi szabályzat a kollégisták számára. Már csak az egyebek napirend volt hátra, ahol is a TTK Idegennyelvi Továbbképző Központ nyílt leveléről tárgyalunk. A központ tanárai szeretnék biztosítani, hogy továbbra is foglalkoztassák őket. Ezzel kapcsolatban újra kirobbant az áprilisban már lezártak túnt vita, és a tanács megegyezett abban, hogy a nyelvtanárok csak óraadókként maradhatnak az egyetemen. Egy másik döntés szerint mesterkurzusokat indít az egyetem, a PPK-n (társadalmi integrációs tanácsadó szakon) hat, a TTK-n pedig (biomolekuláris kémia szakon) három másik, külföldi egyetemmel közösen.

Bernát Klári

„A kezdeményezés meglepett”

Interjú Dr. Rák Györggyel

Ahogy arról az egyetemi tanácsról szóló cikkünkben is beszámoltunk, Dr. Klinghammer István rektor kezdeményezte Dr. Rák György gazdasági főigazgató felmentését. Az egyetem gazdasági vezetőjét felmentésének körülményeiről kérdeztük.

Hogyan fogadta a felmentéséről szóló terveket? Mit gondol arról, hogy megbízásának lejárta előtt kezdeményezték annak megszüntetését? Ön miben látja ennek okait?

A felmentésemre hivatalos indoklást még nem kaptam, csak a Rektor Úr indoklására szorítkozhatom. Először a május 9-i, az ELTE gazdasági reorganizációját sürgető előterjesztésem tartalmas vitája után, a Stratégiai Tanács ülésének végén jelentette be, hogy felmentésem kívánja javasolni. Ezt később az Egyetemvezetői Értekezleten és az egyetemi tanács ülésén is megismételte. A kezdeményezés meglepett, előzménye nem volt. Rektor Úr az előterjesztésem vitája alapján látta úgy, hogy a napi gazdálkodást konszolidáló tevékenységet külön kell választani a nagyobb változást jelentő reorganizációs tevékenységtől, mert mindkettő egész embert kíván. A rövid távú intézkedéseket intézze a gazdasági főigazgató, a jövő építését, az egyetem bevétel-szerző tevékenységét pedig egy külön erre felkért rektori gazdasági tanácsadó készítse elő. Ez utóbbi feladattal kíván megbízni.

Az egyetemi tanácson említette, hogy Ön szerint a felmentése nem helyes döntés a Rektor Úr részéről. Mire gondolt ezzel? Véleménye szerint mennyiben fog megváltozni az ELTE gazdasági irányítása az Ön távozása után?

Az Egyetemi Tanács ülésén is elmondtam, hogy a reorganizáció irányítása gazdasági főigazgatóként szerencsésebb lett volna, mivel ehhez nemcsak felkészültség kell, hanem a munkakörnek is súlya van. A napi

feladatok alól is felmenthetett volna a Rektor Úr. El kellett fogadnom azonban azt, hogy az egyetem jelenlegi feszült helyzetében nem engedhető meg, hogy az intézmény gazdasági főigazgató nélkül maradjon. Már második éve táncol az egyetem borotvaélen, az idei se lesz könnyebb. Nem mindig szerencsés vágta közben lovat váltani. Remélem, sikerül olyan személyt választani, aki képes az egyensúly fenntartására addig, amíg a reorganizáció eredményei beérnek. Nem tudom, hogy milyen új színeket hoz egy új főigazgató, de azt tanácsolom neki, hogy sokkal jobban állítsa elképzelései mellé az akadémiai szférát, mint ahogy nekem sikerült.

Fog-e valamilyen feladatot ellátni felmentése után az ELTE-n?

Rektor Úr felkért az ELTE új, a bolognai folyamathoz, az új felsőoktatási törvényhez és az egyetem adottságaihoz igazodó gazdálkodási reorganizációs javaslatok kidolgozására. Ennek fontos része a többletbevételek generálása, a vállalkozási bevételek és a saját vagyon növelése, mivel az állami támogatások érzékelhető növekedésére a belátható jövőben nem lehet számítani. Csak állami támogatásból az ELTE nem képes a régió vezető tudományegyeteme maradni. Hatalmas terhet vett le rólam a Rektor Úr, ez az év igen kemény lesz, főként a lelki terhet is jelentő létszámleépítések miatt. Remélem, hogy két sikeres év után a 2005. év is likviditási válság nélkül zárul. A TTK-n már érzékelhetően megkezdődött a hiány lefaragása, de még van teendő. Remélem, felmentésem az egyetem gazdálkodása nem

sínyli meg, a jövőalkotásban pedig talán még szerepem lehet.

Szorosan ugyan nem a történetekhez kapcsolódó kérdés, de azért most mégis aktuális lehet: Ön szerint a felsőoktatási törvény módosításával érvénybe lépő változások az intézmény gazdasági irányításában pozitív vagy negatív változásokat hoznak-e inkább? Elősegíti-e ez majd a jobb döntéshozatalt?

Nehezet kérdez, jós nem vagyok. Mindenképpen pozitívnak tekintem (de lehet, hogy az érintettek számára ez negatív), hogy a jövőben minden egyetemi polgár kénytelen lesz gazdálkodási szemléletét fejleszteni, valamint minden választott tisztségviselőnek ismernie kell a betartandó külső és belső szabályokat. Ezek megsértése esetén nem indulhatnánk pályázatokon, nem juthatnánk egyéb külső bevetelhez, nem kapnánk minőségbiztosítási tanúsítványt stb. Az egyetem jövője mindenekelőtt az azt befolyásolókon múlik. Jót, jól és időben dönteni, ez a vezetés művészete. Ehhez kívánok majd döntési alternatívákat kidolgozni, de természetesen a döntést majdan az egyetem hozza meg.

Balás Márk

Valószínűleg nem azt rajzold bele a körökbe, hogy beszorult a Mikulás feneké a kéménybe.

(Pajor Gabriella)

Kérem, hogy úgy helyezkedjenek el, hogy A csoport – B csoport – szóköz!

(Hermann Péter)

A Mondok egy... teljes tartalma még mindig megtalálható az Interneten: <http://nyuz.elte.hu>. Sőt, mondásokat is várunk a csabi@ttkhok.elte.hu e-mail címre.

Zöld? Pardon?

Tavaly ilyenkor a naptáram a következőképpen nézett ki: hétfő, ZP, szerda, csütörtök... Idén ugyan még nincs itt a jó idő, de gondoltuk, ideje lenne már egyszer lenézni, hiszen itt van egy köpésre az egyetemről.

A remek ötlettől belekesülve készülődtünk, amikor az egyik barátom benyögte holt komoly arccal, hogy ugye tisztában vagyunk vele, hogy egy százas a beugró. Mondtuk, persze-persze, hiszi a piszi, és mikor erősködött, hogy de tényleg, és reméli, hogy a biztonságiak váltanak pénzt, mert nincs aprója, közöltük, hogy ne erőlködjön, ez olyan gyenge vicc, mint a harmat.

Amíg közeledtünk, semmi gyanús nem volt, a motozás is a szokásos, majd kiszúrtam a kis bódét egy csajjal, aki előtt nyitva egy kis zöld kassza figyelt. Ez már nagyon gyanús volt, aztán megláttam a beléptető-rendszert, s eldobtam az agyvelőmet. Hitetlenkedve kapartam elő egy százast, bedobtam, és beléptem a helyszínre. A zene szinte el se jutott az agyamig, rö-

tön a bárpulthoz kellett sietnem, hogy a méregdrága sörből asszimiláljak egy keveset, amitől lassan magamhoz tértem az elszenvedett sokkból.

Hova lett az a zöld sziget, ahova csak úgy akármikor besétált az ember, és jól tudta érezni magát? Hányszor volt, hogy a sokáig tartó órák után csak úgy beugrottunk kicsit zenét hallgatni, megnézni

egy-két jó koncertet, inni egy sört. Vagy bármikor, ha nem volt jobb dolga az embernek.

Megértem, hogy az új rendszerrel távol lehet tartani sok nem kívánt vendéget, de valahogy mostantól nem ugyanaz a ZP. Nem okoz gondot az a plusz száz forint, de valamit azért előre jelez. Elkezdődött egy folyamat, ami nem vezet jóra. Ezek után, ha csak zenét akarok hallgatni, megállok a hídon, és bámulok befelé, amíg addig nem növesztik a fákat, hogy ne lehessen belátni és -hallgatni.

Bosszúból a pincérnők kevesebb borralalót kapnak ezentúl, és sokkal kevesebbet fogok itt fogyasztani, sőt, még talán azt az aljasságot is elkövetem, hogy a közeli éjjel-nappaliban veszek innivalót.

Vizi

Fotó: KALOTAI MIHÁLY

Banzai

Frissítők a nyári napokra

Állítólag az idén minden idők legforróbb nyarához lesz szerencsénk. Addig ugyan még előttünk van a vizsgaidőszak, de ennek is vége lesz egyszer, és jöhetnek a nagy nyaralások, kirándulások, fürdőzések, bulizások!

Hogy a forró napokat könnyebben viseljétek, megosztok veletek pár szörp-receptet. Az epernek, a meggynek hamarosan elérkezik a szezonja, és nincs is jobb a házi készítésű szörpnél!

Két és fél liter eperszörpöz két kiló eperre van szükség, és nagyjából ugyanennyi cukorra. Az epret először is jó alaposan megmossuk, megpu-

coljuk, és 2,5 l vízben felforraljuk, ezt követően még negyedóráig rotyogtatjuk. Turmixolás után leszűrjük a levét, és ha nagyon pontosak akarunk lenni, lemérjük, és ugyanannyi cukrot adunk hozzá, mint a saját súlya (a két kiló jó közelítés). Újra felforraljuk, és miután kihűlt, üvegekbe töltjük.

Nagyon izgalmas ital a citromfűszörp. 5 dkg citromfűhöz 2 kg cukor kell és 2 l víz, valamint egy-két citrom. A megmosott citromfűvet a vízzel és a cukorral elkeverjük, a citromot karikára vágjuk és hozzáadjuk, és az egészet felforraljuk. A forrás után még egy ideig főzzük, hogy a cukor feloldódjon. Egy éjszakán át állni hagyjuk, majd gézen átszűrjük, forralunk rajta még egyet, és üvegekbe töltjük.

A meggyeszörpöz fél kiló meggyre, 2,5 l vízre, 20 dkg cukorra van

szükség. A gyümölcsöt kimagozzuk, és kis lángon két órán át főzzük, majd átszűrjük. A cukorból kevés vízzel szirupot csinálunk, és a meggyével összekeverjük. Üvegekbe öntjük, és már készen is van!

A bodzaszörp az egyik kedvencem, apukám minden évben csinál ilyet. Ha sokáig hagyod állni, eléggé megerjed, és akkor csípős lesz! Mi nagy, öt literes üvegekben csináljuk. Vagy tíz virágot leszedünk, beleteszünk a befőttesüvegbe, ráöntünk fél kilónyi cukrot, és hozzáadjuk az öt liter vizet is. A citromkarikák is sokat dobnak az ízén! Ezután gézzel letakarjuk, és kiteszük a terasz sarkába vagy két napra. Miután elkészült, leszűrjük, és innentől kezdve hideg helyen tároljuk, hogy ne erjedjen tovább.

Zsófi

A Sötét Oldal

Épp a sajtóvetítésről tartottunk hazafele a szerkesztőség tagjaival, és azon tanakodtunk, ki mit fog vajon írni a StarWars3-ról. Még alig hagytuk el a mozit, amikor egyikünk halkán odavette, hogy valami nem stimmel. Meglepetten körbenéztünk, és azt kellett látnunk, hogy szinte az összes ember minket figyel. Abbamaradt a vidám csevegés, és fagyos csend borult a vilamosra.

Egy magas, vékony, pattanásos srác szólalt meg először. Aztán lassan mások is csatlakoztak hozzá. Egyre agresszívebb és támadóbb hangnemben panaszkodtak, hogy milyen szemetek vagyunk, hogy lelőjük az összes poént a filmből. Hogy elrontjuk a szórakozásukat, pedig mennyire várják már a premiert.

Furcsa érzés kezdett elhatalmasodni rajtam. Hogy több vagyok ezeknél a nyomorult pondróknál, akik körbevesznek. Hiába vannak kábé tízszer annyian, mint mi, tudtam, hogy nem érnek feleannyit sem. Mi láttuk már a Star Warsot, moziban, egy héttel a világpremier előtt, ők meg nem. Nem is bírtam felfogni, hogy képzelik, hogy beszélnek nekünk, milyen alapon van ekkora pofájuk. Láttam, hogy a többiekben is kezd felforni a vér. Aztán elszabadult a pokol.

Nem tudom, ki kezdte. Amire emlékszem, hogy már egymásnak háttal állunk, mind a hatan, kis kört formálunk a négyeshatos csuklójában, kezünkben piros színű fénykardokkal. Nem tudom, honnan termettek oda, de teljes beleéléssel kaszaboltuk le vele a ránk támadó csöcseléket. A sima emberkéken nem volt nehéz átverekedni magunkat, hamarosan már halomban álltak körülöttünk a hullák. Az ellenőr-droidok már nehezebb felatok voltak, de hatunkkal ők sem bírtak.

Amikor a villamos végre begördült a megállóba és leszálltunk, már eltettük a kardokat. De nem tudtuk elfelejteni a gyilkolás ízét. Úgy döntötünk, minél jobban igyekszünk majd az újságban spoilereket elhelyezni – ha szerencsénk van, talán megpróbálnak meglincselni a *Nyüz* olvasói, és újra ölhetünk majd.

CalAir

Minifesztivál

LEN 2005.

Murphy szerint ami elromolhat, az egyszer el is romlik. Ilyen az időjárás is. Amikor a legjobban várod a jó időt, biztosan akkor lesz hideg és eső is. Így volt ez a múlt hét elején is. Elő a nagykabát a szekrény mélyéről, aztán irány a sulis, óra után pedig LEN 2005 programok.

Május 9-én, hétfőn nyílt a Lágymányosi Eötvös Napok keretében a biológiai múzeum előtt a fotókiállítás, amelyre mi, ELTE-sek küldhettünk be 3 kategóriában saját készítésű fotókat.

Kedden délelőtt az élelmesebbek belebotolhattak a Gladiátorokba, akik a két épület között tartottak bemutatót, illetve az amerikai focistákba

Szédület

is, akik egyrészt sajnos elég kevesen jöttek el, így nem is igazán volt csapat kinézetük, másrészt a bemutató ténye sem volt illendően beharangozva, így csupán kevés báméskodó látta. Délután Mérő professzor úr tartott érdekes, még számomra, nem matematikát hallgató diák számára is érthető előadást új könyvéről, az *Élő pénzről*.

Este mentem már haza, így szemtanúja lehettem, ahogy a szerdára készülve a szervezők egy hatalmas sátrat építettek a kémia porta elé. Reggelre pedig egy színes forgatagba botlottam, ahol számtalan ingyenesen látogatható programon lehetett szórakozni.

A legviccesebb a rodeo bika volt. Talán már elárulhatom, hogy a hihetetlenül vad bikán, amin 12 másodperc volt a rekord fentmaradás, elromlott

Mystery Gang

a fázisváltó, így csak a legnehezebb fokozat működött. Elég vicces látvány volt ahogyan próbálták az emberek betörni a bikát, de mindig ő győzött. A 3 dimenziós karika sem volt semmi. Úrhajós az biztosan nem leszek, bár hősieken álltam, ahogyan a játékmesterek lendületben tartották, kicsit még tovább is a karikát.

Aztán még volt henna és testfestés is, lehetett robogózni, repülőszimulátoron játszani, kávézni, utazást nyerni, és kivonult a TTK Hallgatói Alapítványa is.

A sátorban egész nap csocsóasztalok is működtek, azonban a pezsgő élet este indult be, amikor is már kigyózott a sor a büfé előtt és szabad padot is nehéz volt találni a leüléshez.

A Mystery Gang volt a zenekar, amely koncertet adott és fergeteges bulit varázsolt a hűvös éjszakába. Akik még nem igazán tudták, mi is az a rockabilly és a jampi érzés, azok most bőven kivehették belőle a részüket. Utánuk tűzszonglőrök mutatták be a tűz megszelídítésének fortélyait, majd két DJ nyomta hajnalig a zenét.

Köszönet a programért a TTK és IK HÖK-nek, illetve a számomra ismeretlen embernek, aki aznapra rendelte el a tűzriadó-próbát, ezzel is sok hallgatót kicsábítva a programokra.

Azt nem tudom, Murphy mit mondott volna erre, de a szép, napos idő is eljött délutánra, így minden adott volt a színvonalas programokhoz.

A LEN 2005 programsorozat csüörtörtökön fejeződött be a vizitelepen, ahol a nemzetek konyhája címen a Magyarországon tanuló hallgatók hozták el jellemző ételeiket, italikat. Lehetett enni, inni, csónakázni és ismerkedni, és kicsit reklámozni magunkat, hogy ilyet is tudunk...

jonnyka

A kitartó munka jutalma

Interjú Bartholy Judittal

Ebben a félévben utolsó interjúmat a Meteorológia Tanszék vezetőjével, Bartholy Judit egyetemi tanárral készítettem. Mivel önálló meteorológia szak nem volt a hetvenes-nyolcvanas években az egyetemen, először arra voltam kíváncsi, beszélgetőtársam milyen indíttatásból lett éppen meteorológus?

Szerettem a matematikát, a Berzsenyi Dániel Gimnázium matematika szakán végeztem, s úgy gondoltam, hogy valamilyen természethez közelálló foglalkozást szeretnék választani. Szóba jött a vízépítő mérnöki szakma is, de végül a meteorológia mellett döntöttem. Abban az időben nem lehetett csak meteorológiából diplomát szerezni, matematika-fizika tanárszokról lehetett szakosodni, ezért harmadévben felvettem a meteorológiát, és leadtam a fizika tanári szakot. Hogy végül a két diploma közül melyiket válasszam hivatásomnak, az szinte a véletlenül múlt: vonzott a matematika tanári pálya is, ezért ha lett volna egy vonzó „tagozatos” állásajánlat, lehet, hogy tanár lettem volna. Az egyetem utolsó éveiben sok pozitív impulzust kaptam a meteorológiai oktatóktól is, mind a tanszékről, mind az Országos Meteorológiai Szolgálatól (OMSZ), például Ambrózy Páltól és Gulyás Ottótól. Az egyetem után az OMSZ-nél kezdtem el dolgozni a Hosszútávú Előrejelző Csoportban.

Mégis mi motíválta, hogy visszatérjen az ELTE-re?

Tizenhat éve dolgoztam az OMSZ-nél, amikor Rákóczi professzor úr meghívására, hosszas gondolkodás után visszajöttem az egyetemre. A szolgálatnál épp a kutatómunka nagy átszervezése, jelentős leépítése folyt, így végül után elfogadtam a felkérést. Nagyon nehéz döntés volt, mert nehezen váltok, de ahogy teltek az évek, egyre jobban élveztem az itteni munkát és a jó munkahelyi légkört. Az első időkből egyrészt azért szerettem a tanszéken dolgozni, mert itt párhuzamos életutak vannak, s a munkatársak közötti intrika nem jellemző, másrészt

mivel a munka „tárgya” a hallgató. Az itt töltött tizenöt év alatt sokszor átélhettem, ahogy elkezdjük az alapismeretek átadásánál, és odáig kísérjük őket, hogy önálló kutatómunkával be tudnak kapcsolódni nemzetközi projektekbe, sikeres TDK-dolgozatokat, kiváló publikációkat írniak.

A meteorológia egy laikus számára csak abból áll, hogy megnézi a tévében a másnapi időjárás-előrejelzést. Ehhez képest mivel foglalkoznak a tanszéken?

A tanszéknek szinte a meteorológiai, éghajlati kutatások teljes spektrumát le kellene fednie, hiszen az ELTE az egyedüli meteorológus diplomát adó egyetem az országban. Ezt persze nem lehet teljesíteni, de a tanszék létszámához képest sok kutatást vállalunk. Jelenleg a fő téma az éghajlat- és klímaváltozásokhoz kapcsolódik, pontosabban, hogy hogyan modellezhető ötven-száz évre előre a Kárpát-medence egyes térségére a várható klíma, s vajon ez milyen kockázatot jelent a különböző gazdasági ágazatok számára. Szubjektíven mindannyian érezzük, hogy mintha az éghajlat kezdene extrémébbé válni. Tudományosan igazolhatóak ezek a megérzések? Ennek vizsgálata is egy érdekes kutatási terület, tanszékünk több ilyen témájú hazai és EU-s pályázatban is részt vesz.

Ön több szakmai elismerésben is részesült: 1988-ban Róna Zsigmond és 2000-ben Pro meteorologie díjat kapott. Hogyan hatottak ezek a pályafutására?

Az a tapasztalatom, s a velem dolgozó hallgatóknak is mindig el szoktam mondani, hogy soha ne várjanak se az OTDK-n való részvételtől,

se a pályázatok elbírálásánál igazságos döntéseket. Nem mindig kap azonnal jutalmat a minőségi munka. De vallom, hogy ha valaki hosszan, kitartóan dolgozik, akkor annak van eredménye. Lehet néha nyerni érdemtelenül, vagy nem nyerni mikor járna, de hosszútávon az a tapasztalatom, hogy mindig igazságosan alakul, tehát érdemes kitartóan dolgozni. A díjaknak természetesen nagyon örültem, jólesett, hogy a szakma elismeri a munkámat.

Egyetemi feladatai mellett igen jelentős karitatív munkát is végez.

Született egy súlyosan sérült kislányom. Nagyon megrázott, nehezen fogadtam el, hogy ez velem is megtörténhet. Majd megpróbáltam megnézni, milyen sors vár rá itt, Magyarországon. Láttam, hogy nagyon nehéz itt súlyosan sérültként élni, segíteni szerettem volna. Elvégeztem a Gyógypedagógiai Főiskolát, szakemberekkel és szülőkkel együtt létrehoztunk egy civil szervezetet, a Tovább Élni Egyesületet, amelynek a vezetője vagyok. Magyarországon egyre erősödik a civil szféra, s egy segítő hálózat tagjaként remélem, sokat tehetünk a sérült emberek életminőségének javításáért.

So

Bartholy Judit

Réges-régen, egy messzi-messzi moziban...

A sith-ek bosszúja

Egy biztos: mindenki (na jó, majdnem mindenki) meg fogja nézni. Aztán persze mindenki mást gondol majd... A szerkesztőség ilyen szempontból jó mintája Magyarország (sőt, az egész világ) népszerűségének – mindenki (na jó, majdnem mindenki) megnézte, aztán persze mindenki mást gondolt...

Kedvenc jeleneteim (nem időrendben): amikor Amidala úrhajóján megcsillan a napfény; amikor a Jedi rejtelmekbe beavatott droid nagyúr egyszerre négy lézerekkel támad szegény Obi-Wan-ra; amikor Darth Vader nagyúr először fellélegzik (khkh-khkhkh); amikor R2D2-t fölírják a harci droidok.

CalAir

Hát én csalódtam a filmben, mert bár sikerült felturbózniuk a fénykardokat, droidokat és úrhajókat, sőt az előzőekhez képest is lenyűgözőbb a látvány, mégis, én úgy éreztem, hogy ez a rész nem szolgált más célt, mint hogy Lucas nyugodtan aludhasson, azzal a tudattal, hogy sikerült befejeznie élete fő művét.

Jo

Penge. Nagyon penge, de legalábbis tele van vele. Fém helyett fényből és állandóan suhogtatnak vele, néha egy lény négyet is. Persze nem megy vele semmire, mert idővel elfogynak a kezei. Tűz is van, egész lávafolyam. És aki megég, az kap maszkot a fejére, meg műtődöt. Yoda pedig repked. Most már kevésbé hasonlít egy légyre, de a csúnya bácsival még ő sem bír.

Balázs

FOTÓ: INTERCOM

Grrr

Csak az álomszép nyitóképsor miatt is érdemes lesz többször megnézni. Gyereket nem vinnék be, mert a gonosz Anakinnal csúnyán elbának. A nagyon ötletes megoldások és epizódokon belüli és epizódok közötti utalások mellett néhány lapos jelenet is akad. Még mindig a 6. részben a legjobb a párbaj. Figyeljétek a zenét!

algi

Lucas bácsinak nem volt nehéz dolga a film készítésekor, hiszen úgy általában az egész történet adott volt, csak az Industrial Light and Magic embereit kellett rugdosnia, hogy a világot írják meg komputereiken. Látványban mindenféleképpen az első a harmadik rész, más tekintetben az „első három” jobb.

Yeti

Elhúzott, egyáltalán nem izgalmas végső, bebukott harc a gonosz ellen és rettenetesen elkent befejezés. Yoda mester orcára hull, Windu mester elszúrja a császár sminkjét, Obi-Wan Kenobi húszéves továbbképzésre indul a Tatuinra halott mesteréhez. A sok lézerek ellenére is igen bágyadt.

Trychydts

Úgyis mindenki arról ír majd, hogy fú, de sok volt a fénykardozás, meg ilyenek, úgyhogy én szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Padmé ruhái megint gyönyörűek voltak, díszesek, de ízlésesek. Az egyetlen bajom, hogy szerintem gyöngyökkel díszített hálóruga nagyon kényelmetlen lehet, de ez legyen Portman baja.

Rika

Az első részben volt egy vörös fejű srác, aki a végüknél összehegesztett két fénykardot lóbált, és a másodikban is elnéztük a két karddal verekedő Darth Vader jelöltet, de hogy a harmadikban egy nemjedi négy fénykardot forgasson egyszerre, az már kicsit túlzás. Még jó, hogy a negyedik részt már régen leforgatták.

Vizi

Bizonyos szempontból *A sith-ek bosszúja* hasonlít legjobban a régi részekre – a mesebeli világ kezd olyanná válni, amilyenre gyerekkorunkból emlékszünk, maga a történet viszont – hál' Istennek – sokkal kevésbé követi a szokásos sémát. Ez félig-meddig természetes is, hiszen csak egyszer lesz Skywalkerből Darth Vader...

Balu

Végy egy nagy adag számítógépes trükköt, tégy hozzá egy evőkanál elszánt tekintetű színészt és humorral is felszerelt robotot, öntsd nyakon a már jól bevált sztárvárszösszal! Végeredmény: igazi ínycsés, de semmi újdonság, hiszen a szósz íze már a szádban van.

Zsó

FOTÓ: INTERCOM

Yoda begurult

Hagyományos

Remélem, jól telt a heted! A heti feladvány egy hagyományos rejtvény, melynek megoldásaként a következő vicc végét várom a Haliban vagy e-mailen (kulszini@ludens.elte.hu) a megjelenés utáni héten szerdán 12 óráig:

A szőke nőnek miért kétrekeszes a táskája?

Azért, mert az egyikben tartja a személyi igazolványát. Ezt napon-ta többször kiveszi, és meggyőződik róla, hogy ő nem buta liba. A másikban pedig tart ...

Vízszintes:

1. Vicc folytatásának 1. része. 14. Ritka női név. 15. Mozgatóerő. 16. Szálakból alakul ki. 17. Sál határai! 18. Nagyon meglepi. 20. Még hosszú idő múlva. 21. Népi tánc. 23. Idecipeltet. 24. Sérülése névelővel (2 szó). 25. Esőtől vizesen. 27. Svédország, Ausztria autójele. 28. Buddhizmus egyik ága. 29. Nitrogén, kálium. 31. Párosan keress! 32. Szőr határai! 33. Befőttet csináltat. 36. Test... (pl. kövér, sovány, ilyesmi) 38. Vigyáz dolgokra, emberekre. 39. „is nem”.

40. Tojásfajta. 42. Némán tőle! 43. ... való (elvitelre szánt). 45. Falon láthatóvá tesz. 48. Tetejére hajít. 50. Ritka férfinév. 52. Női név. 54. Talál.

Függőleges:

1. Tagadószó. 2. Csoki jelzője. 3. Madarat elkerget. 4. Egysejtűek ezzel mozognak. 5. Páratlanul neki! 6. Angol hossz mérték. 7. Könyv végén van. 8. Én. 9. Sorban menő. 10. Páratlanul kenut! 11. Egyesült Államok röviden. 12. Eredményez. 13. Erdei állat bundájában. 19. Ák! 20. Idegen fiú. 21. Ebbe a patakba fulladt bele egy királyunk. 22. Bérelni angolul. 23. Testének egyik része. **24. Vicc folytatásának 2. része.** 26. Csavarná. 30. Lyukasztá (jegyet). 34. Női név. 35. Hang nélkül beszél. 37. Ismer. 41. Görög betű. 44. Kiegészít. 45. Központi Statisztikai Hivatal. 46. Visszafelé római 1004. 47. Hét vezér

egyike. 49. Áradva páratlanul! 51. Latin é. 53. Norvégia, Thaiföld autójele. 55. igekötő.

A 10. szám megoldása:

Szőke nő odamegy a főnökéhez, és azt mondja:

– Főnök úr, főnök úr, tönkrement az APEH!

– Miért gondolja ezt? – kérdezi a főnök.

– Mert most küldték az utolsó felszólítást!

A helyes megfejtők, akik csokit nyertek:

1. Bernát Péter,

2. Maróti Viktória,

3. Vida Krisztián.

Mindenkinek sikeres hetet kívánok!

Csilla

Vak ló is megbotlik... hát még aki lát...

(Hegedűs Pál)

Küldjétek mondásokat a vizsgaidőszakban is!!!
Csabi@ttkhok.elte.hu!!!!

A Szerkesztőség

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
14						15					16		
		17			18	19					20		
	21			22						23			
24					25				26			27	
28				29	30			31				32	
33			34			35		36			37		38
39					40		41		42		43	44	
		45		46			47		48	49			
50	51						52	53				54	55